

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : இந்திய பொருளாதாரம்
பகுதி : பொதுத்துறையின் பங்கு மற்றும் பங்குவிலகல்

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான கானொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

பௌதுத்துறையின் பங்கு மற்றும் பங்குவிலகல்

அறிமுகம்

ஓந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த பௌமுது அடிப்படையில் ஓரு வேளாண்மை பௌளாதார நாடாகவும் பலவீனமான தௌழில் துறையை கௌண்ட நாடாகவும் ஓருந்தது. நாட்டில் அதிக அளவில் வறுமை, கல்வியறிவின்மை, வேலையின்மை நிலவியது. ஓந்தியா மிகவும் மௌசமான பௌளாதார மற்றும் சமுதாய அடிப்படை பிரச்சனைகளை எதிர்கௌண்டு ஓருந்தது. இதன் காரணமாக நாட்டை முன்னேற்றுவதில் அரசு ஓரு விரிவான பங்கினை வகிக்க வேண்டிய நிலையில் ஓருந்தது. எனவே ஓந்திய பௌளாதாரமானது சமதர்ம அடிப்படையில் ஓருக்க வேண்டும் என்று ஓந்தியா கருதியது. தனியார் துறை மற்றும் பௌதுத்துறை கைகௌர்ப்பதனால் ஓரு நிலையான அதிகபட்ச பௌளாதார வளர்ச்சி அடையாளம் என்றும் நாடு கருதியது. ஓந்தியாவில் கலப்பு பௌளாதார முறையை பின்பற்றி தனியார் மற்றும் பௌது நிறுவனங்களால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

பௌதுத்துறையின் வரையறை

அரசு, பௌது மக்களுக்கு பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகளை வழங்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ள துறை பௌதுத்துறை ஆகும். நிறுவனங்கள், முகவர் நிலையங்கள் மற்றும் அமைப்புகள் என முழுவதும் சொந்தமானவையாகவும் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும், கட்டுப்படுத்தப்படும் மத்திய அரசு, மாநில அரசு அல்லது உள்ளூர் அரசாங்கமாகவும் ஓருக்கும்.

பௌதுத்துறையின் வரலாறு

1947 இல் ஓந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தபௌது, அது பலவீனமான தௌழில்துறை தளத்தைக் கௌண்ட வேளாண்மையை முதன்மையாக கௌண்ட நாடாகும். ஆங்கிலேயர்கள் நிறுவிய பதினெட்டு ஓந்திய போர் தளவாட தௌழிற்சாலைகள் மட்டுமே நாட்டில் ஓருந்தன. தங்கள் சொந்த பௌளாதார நலனுக்காகவும், துணைக் கண்டத்தை முரட்டுத்தனமாக படைகளைக் கௌண்டு ஆளவும், தேசிய ஓருமித்த கருத்து பௌளாதாரத்தின் விரைவான தௌழில்மயமாதலுக்கு ஆதரவாக ஓருந்தது, மற்றும் இது பௌளாதார வளர்ச்சிக்கு திறவுகௌலாக கருதப்பட்டது. அது வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்தி பௌளாதார ஓறையாண்மையையும் மேம்படுத்தியது.

பம்பாய் திட்டத்தை (1940) கட்டமைப்பதற்கு, அரசாங்கத்தின் தலையீடு மற்றும் ஓழுங்கு முறைகளின் தேவையை நௌக்கமாகக் கௌண்டு 1948 ஆம் ஆண்டு முதல் தௌழில்துறை கௌள்கை தீர்மானத்தின் அறிவிப்பில் தௌழில்துறை வளர்ச்சியின் யுக்திகளை பரந்த வரையறைகளைக்

கொண்டு வகுத்தது. அதைத் தொடர்ந்து, மார்ச் 1950 இல் அமைச்சரவை தீர்மானத்தால் திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்டது. மேலும், தொழில்துறை வளர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கும் நோக்கத்துடன் 1951 ஆம் ஆண்டில் தொழில்துறை சட்டம் இயற்றப்பட்டது.

பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு இறக்குமதிக்கு மாற்று தொழில்மயமாக்கலின் அடிப்படையில் ஒரு பொருளாதாரக் கொள்கையை உலகுவித்து, கலப்பு பொருளாதாரத்தை ஆதரித்தார். இந்திய பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் நவீனமயமாக்கலுக்கு, அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில்களை நிறுவுவது என்று அவர் நம்பினார். இந்தியாவின் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் (1956-60), 1956 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை கொள்கை தீர்மானமும் நேருவின் தேசிய தொழில்மயமாக்கல் கொள்கையை பூர்த்தி செய்ய பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியை வலியுறுத்தியது. அவரது பார்வையை, “இந்தியாவின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் தந்தை” என்று அழைக்கப்படும் டாக்டர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி முன்னெடுத்துச் சென்றார். இந்திய புள்ளிவிவர நிபுணர் பேரா. பி.சி. மஹலானோபிஸ் அதன் உருவாக்கத்திற்கு கருவியாக இருந்தார். இது பின்னர் ப்ரீட்மேன் - மஹலானோபிஸ் (Friedman - Mahalanobis Model) மாதிரி என்று அழைக்கப்பட்டது.

1991 ஆம் ஆண்டின் தொழில்துறை கொள்கை முந்தைய அனைத்து கொள்கைகளிலிருந்தும் தீவிரமாக வேறுபட்டது, அங்கு அரசாங்கம் பொதுத்துறை முதலீடு செய்ய திட்டமிட்டு தனியார் துறைக்கு அதிக சுதந்திரத்தை அனுமதித்தது. அதே நேரத்தில், இந்தியாவுக்கு வெளியே உள்ள வணிக நிறுவனங்களிலிருந்து அந்நிய நேரடி முதலீட்டிற்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் செயல்படும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்திய பொருளாதாரத்தில் நுழைந்தன. இவ்வாறு, இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், தனியார்துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இணைந்து செயல்பட்டு வருகின்றன.

பொதுத்துறை நிறுவனங்கள்:

இரண்டு வகையான பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் உள்ளன, அதாவது அரசாங்கத்தின் வசூல் வரி, கடமைகள், கட்டணங்கள் போன்றவற்றால் அவர்கள் திரட்டும் வருவாயின் மூலம் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு முழுமையாக நிதியளிக்கிறது. நிறுவனத்தின் மொத்த பங்கு மூலதனத்தில் 51% க்கும் அதிகமாக உள்ளது. இது பல்வேறு அமைச்சகங்களின் கீழ் செயல்பட்டு வருகிறது. நிறுவனங்கள் சேவை நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

இது மிகப் பெரிய துறையாகும். இது மக்களுக்கு பின்வரும் சேவைகளை வழங்குவதன் மூலம் மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக செயல்படுகிறது. அஞ்சல் சேவைகள், இரயில்வே சேவைகள், பாதுகாப்பு. கல்வி மற்றும் சுகாதார வசதிகளை குறைந்த செலவில் வழங்குதல், மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல் போன்றவை.

பொதுத் துறையின் உறுப்புகள்:

1. அரசுத் துறைகளால் நிர்வாகம் செய்யப்படும் நிறுவனங்கள்

ஒரு அரசாங்க துறையின் நிர்வாகம் என்பது பெரும்பாலும் அனைத்து நாடுகளிலும் பொதுவானதாகும்.

எடுத்துக்காட்டு : தபால் மற்றும் தந்தி, இரயில்வே, துறைமுக அறக்கட்டளை, இந்தியாவிலுள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் போன்றவை.

2. கூட்டுத் துறை நிறுவனங்கள்

இது ஒரு நிறுவன சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது மற்றும் அரசாங்கம் ஒரு பிரதான பங்குதாரராக இருந்து கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டு: இந்தியன் ஆயில் பெட்ரோனாஸ் தனியார் நிறுவனம், இந்தியன் ஆயில் ஸ்கை டேங்கிங் நிறுவனம், ரத்னகிரி கேஸ் அண்ட் பவர் தனியார் நிறுவனம், இந்தியன் செயற்கை ரப்பர் நிறுவனம்.

3. பொதுக் கழகம்

பொதுக் கழக அமைப்பானது பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படும் சட்டத்தினால் பொதுக் கழகத்தினை நிறுவவதே ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டு : ஆயுள் காப்பீட்டு நிறுவனம்(LIC), ஏர் இந்தியா, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி, மின்சார வாரியம்.

பொதுத்துறையின் நோக்கங்கள்

- உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் மற்றும் விரிவாக்கம் செய்வதன் மூலம் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துதல்.
- வளர்ச்சிக்கான நிதி ஆதாரங்களை உருவாக்குதல்
- வருமானம் மற்றும் செல்வங்களை மறுபகிர்வு செய்வதை ஊக்குவித்தல்
- வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குதல்
- சமச்சீர் வட்டார வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல்
- சிறிய அளவிலான மற்றும் துணைத்தொழில்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல்.
- ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு மற்றும் இறக்குமதிக்கு மாற்றீடை துரிதப்படுத்துதல்.

தொழில்களை வகைப்படுத்துதல்

- இந்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் இந்திய அரசின் 1956 ஆம் ஆண்டு தொழிற் கொள்கை தீர்மானத்தின் வாயிலாக அதன் தோற்றத்தை கண்டன. இந்த 1956 தீர்மானமானது தொழில் களை மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்துகிறது. அரசுக்கே உரிய சொந்தமான தொழில்கள் அட்டவணை - A என குறிப்பிடப்படுகின்றன.
- தனியார் துறை தொழில்கள், மாநிலம் தன் முழுப் பொறுப்பில் தொடங்கும் புதிய அலகுகள் மற்றும் முயற்சிகளுக்கு துணைபுரியக் கூடிய தொழில்கள் அட்டவணை - B என குறிப்பிடப்படுகின்றன.
- மீதமுள்ள தொழில்கள் தனியார் துறையில் அட்டவணை - C என குறிப்பிடப்படுகின்றன.

பொதுத்துறைகள் பின்வரும் 9 வகைகளை பிரிக்கப்படுகின்றன

1. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு அத்தியாவசிய உள்கட்டமைப்பை வழங்க வேண்டும். இவைகள் முதன்மை பொதுப் பயன்பாடுகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. அவை பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன. விமான நிறுவனங்கள், கப்பல் போக்குவரத்து, இரயில்வே மின் உற்பத்தி, தொகைத்தொடர்பு போன்றவைகளாகும்.
2. பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் “கட்டளைப் பொருளாதாரத்தின் அதிகாரங்களை” (Commanding heights of the economy) தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக பாதுகாப்பு, வங்கிகள், நிலக்கரி சுரங்கங்கள், எண்ணெய், எஃகு போன்றவைகளாகும்.
3. பொதுத்துறை ஒரு தொழில்முனைவோர் பங்கினை வகிக்க வேண்டும் அதாவது வேறுவிதமாக கூறினால் இதனை மூலதன தீவிர தொழில்கள் என்றும் அழைக்கலாம். எடுத்துக்காட்டு, இரும்புத்தாது, பெட்ரோ - வேதிப்பொருள், உரம், சுரங்கம், கப்பல் - கட்டுமானம், கனரக பொறியியல் போன்றவை.
4. அரசின் முன்னுரிமையின் கீழ் உள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் இதில் அடங்கும். தொலைத்தொடர்பு உபகரணங்கள், பாதுகாப்பு உற்பத்தி, இரயில்வே, ரோலிங் ஸ்டாக் போன்றவை.
5. உயர் தொழில்நுட்ப தொழில்களுக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகமாக இருக்கும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள். எடுத்துக்காட்டு : அணுசக்தி.
6. நுகர்வோர் சார்ந்த பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் எடுத்துக்காட்டு : மருந்து, காகிதம், உணவகம் போன்றவை.
7. நலிவடைந்த தனியார் நிறுவனங்களை கையகப்படுத்துவதற்கு அமைக்கப்பட்ட பொதுத்துறை நிறுவனங்கள். எடுத்துக்காட்டு: ஜவுளி, பொறியியல் போன்றவை.
8. வர்த்தக கழகமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் : எடுத்துக்காட்டு : இந்திய உணவுக் கழகம் (FCI), சி.சி.ஐ (CCI) முதலியன.

9. ஆலோசனை மற்றும் பொறியியல் சேவையை வழங்கும் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள். எடுத்துக்காட்டு : மெக்கான் நிறுவனம் (MECON).

பொதுத்துறையின் பங்கு

1. பொதுத்துறை மற்றும் மூலதன உருவாக்கம்:

திட்டமிடல் காலத்தில் சேமித்து, முதலீடு செய்வதில் பொதுத்துறையின் பங்கு மிக முக்கியமானதாக விளங்கியது.

2. பொருளாதார மேம்பாடு :

பொருளாதார வளர்ச்சி முக்கியமாக தொழில்துறை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தது. சிறுதொழில் களுக்கு மூலப்பொருட்களை வழங்க இரும்பு மற்றும் எஃகு, கப்பல் போக்குவரத்து, சுரங்கம் போன்ற கனரக மற்றும் அடிப்படை தொழில்கள் தேவைப்படுகிறது.

3. சமச்சீரான வட்டார வளர்ச்சி :

பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் தங்கள் ஆலைகளை மாவட்டத்தின் பின்தங்கிய பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. இந்த பகுதிகளில் மின்சாரம், குடிநீர் வழங்கல், தன்னாட்சி நகரியம் மற்றும் மனித சக்தி போன்ற அடிப்படை தொழில்துறை மற்றும் குடிமை வசதிகள் இல்லை. பொது நிறுவனங்கள் இந்த வசதிகளை வளர்ச்சியடையச் செய்வதன் மூலம் இந்த வட்டாரங்களில் உள்ள மக்களின் சமூக-பொருளாதார வாழ்க்கையில் முழுமையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

4. வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம் :

நாட்டில் வேலையின்மை பிரச்சினையை தீர்க்க பொதுத்துறை இலட்சக்கணக்கான வேலைகளை உருவாக்கியுள்ளது. 2011 ம் ஆண்டில் பணியமர்த்திய நபர்களின் எண்ணிக்கை 150 இலட்சம் ஆகும். ஒரு மாதிரி முதலாளியாக பணியாற்றுவதன் மூலம் தொழிலாளர்களின் வேலை மற்றும் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு பொதுத்துறை அதிக அளவில் பங்களிப்பு செய்துள்ளது.

5. ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு மற்றும் அந்நிய செலாவணி வருவாய் :

சில பொது நிறுவனங்கள் இந்தியாவின் ஏற்றுமதியை மேம்படுத்துவதற்கு அதிக பங்களிப்பு செய்துள்ளன. மாநில வர்த்தக நிறுவனம், தாதுக்கள் மற்றும் உலோக வர்த்தக நிறுவனம், இந்துஸ்தான் எஃகு நிறுவனம், பாரத மின்னணு நிறுவனம், இந்துஸ்தான் இயந்திர கருவிகள் போன்றவை, ஏற்றுமதி மேம்பாட்டில் மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுள்ளன.

6. நலிவடைந்த தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு :

நலிவடைந்த பிரிவு மூடப்படுவதைத் தடுப்பது, பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் பலர் வேலையில்லாமல் இருப்பதைத் தடுப்பது, இதுமட்டுமல்லாமல் மூலதனம், நிலம், கட்டடம், இயந்திரங்கள் போன்றவற்றை தேவையற்ற முறையில் மூடுவதை (Locking) பொதுத்துறை தடுக்கிறது.

7. இறக்குமதி மாற்று :

சில பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் குறிப்பாக முன்னர் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்காகவும், அந்நிய செலாவணியை எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு ஆணையம் (ONGC), இந்திய எண்ணெய் நிறுவனம், பாரத மின்னணு நிறுவனம் போன்றவை இறக்குமதி மாற்றீடு மூலம் அந்நிய செலாவணியை சேமித்துள்ளன.

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பட்டியல்

இந்தியாவில், 2017 ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரை 8 மகாரத்னா தொழில்கள் மற்றும் 74 மினிரத்னா தொழில்கள் உள்ளன. கிட்டத்தட்ட 300 மத்திய பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் (CPSEs) உள்ளன.

மகாரத்னா தொழில்கள் (Maharatna Industries)

சராசரியாக ஆண்டுக்கு நிகர லாபம் ₹2500 கோடி அல்லது சராசரி ஆண்டு நிகர மதிப்பு 3 ஆண்டுகளுக்கு ₹10,000 கோடி அல்லது சராசரி ஆண்டு வருவாய் 3 ஆண்டுகளுக்கு ₹20,000 கோடி (முன்னர் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ₹25,000 கோடிக்கு மாற்றாக) கொண்டுள்ள தொழில்கள் மகாரத்னா தொழில்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

- தேசிய அனல்மின் கழகம் (NTPC)
- எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை எரிவாயு ஆணையம் (ONGC)
- இந்திய இரும்பு ஆலை ஆணையம் (SAIL)
- பாரத மிகு மின் நிறுவனம் (BHEL)
- இந்திய எண்ணெய் நிறுவனம் (IOCL)
- இந்திய நிலக்கரி நிறுவனம் (CIL)
- கெயில் (இந்தியா) நிறுவனம் (GAIL)
- பாரத பெட்ரோலிய நிறுவனம் (BPCL)

நவரத்னா தொழில்கள் (Navratna Industries)

அறுபது என்ற நூற்றுக்கு என்ற அளவில் ஆறு அளவீடுகள் இதில் நிகரலாபம், நிகர மதிப்பு, மொத்த மனிதவள செலவு, மொத்த உற்பத்தி செலவு, சேவைகளில் செலவு, PBDIT (Profit Before Depreciation Interest and Taxes) தேய்மானத்திற்கு முன் லாபம், வட்டி மற்றும் வரிகள், மூலதன பணியமர்த்தல் போன்றவை மற்றும் ஒரு நிறுவனம் முதலில் ஒரு மினிரத்னாவாக இருந்து அதற்கு முன் அதன் குழுவில் 4 சுதந்திரமான இயக்குனர்கள் இருக்க பெற்றால் அதை ஒரு நவரத்னா நிறுவனமாக மாற்ற முடியும்.

- பாரத மிக மின் நிறுவனம் (BHEL)
- இந்திய கொள்கலன் நிறுவனம் (CONCOR)
- இந்திய பொறியாளர்கள் நிறுவனம் (EL)
- இந்துஸ்தான் இந்தியா நிறுவனம் (HIL)
- இந்துஸ்தான் பெட்ரோலியம் நிறுவனம் (HPCL)
- மகன் அகர் தொலைப்பேசி நிறுவனம் (MTNL)
- தேசிய அலுமினியம் கம்பெனி (NALCO)
- நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம் (NLCIL)
- இந்திய ஆயில் எண்ணெய் நிறுவனம் (OIL)
- இந்திய கப்பல் நிறுவனம் (SCI)

மினிரத்னா தொழில்கள் - 1 (Miniratna Industries - 1)

மூன்றில் ஒரு வருடம் நிகர லாபம் ₹30 கோடி அல்லது அதற்கு மேல் அல்லது தொடர்ச்சியாக மூன்று வருடங்கள் லாபம் ஈட்டிய தொழிற்சாலைகளாகும்.

சில மினிரத்னா தொழில்கள்-1, அவை

- இந்திய விமான நிலைய ஆணையம்
- பாரத இயக்கவியல் நிறுவனம்
- பாரத சஞ்சார் நிகாம் நிறுவனம்
- சென்னை பெட்ரோலிய நிறுவனம்
- இந்திய வர்த்தக மேம்பாட்டு அமைப்பு
- இந்திய மாநில வர்த்தக கழகம்

மினிரத்னா தொழில்கள் -2 (Miniratna Industries - 2)

மூன்று ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக லாபம் ஈட்டியுள்ள மற்றும் நேர்மறையான நிகர மதிப்பு கொண்ட தொழிற்சாலைகளாகும்.

சில மினி ரத்னா தொழில்கள் - 2, அவை

- HMT பன்னாட்டு நிறுவனம்
- இந்திய மருந்து மற்றும் மருத்துவ உகரணங்கள் நிறுவனம் (IMPCL)
- MECON நிறுவனம்
- கனிம ஆய்வு நிறுவனம்

- தேசிய திரைப்பட மேம்பாட்டுக் கழகம்
- பாரத பம்புகள் மற்றும் அமுக்கிகள் நிறுவனம்

முதலீடு களைப்புத்துறை (Disinvestment)

பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை விற்பதே ஆகும்.

பொது நிறுவனங்களின் பங்கு விலக்கல் (Disinvestment of Public Enterprises)

- 1991 தொழில் கொள்கைக்கு பிறகு அரசு பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்கு விலக்கலில் மூன்று மாதிரிகளை கையாண்டது. அவையாவன: பொது வெளியீடு (Public Offer), யுக்தி அளவு (Strategic Scale) மற்றும் குறுக்கு உடைமை (Cross holding) ஆகும். 1991ஆம் ஆண்டு அரசு 51% மேல் “யுக்தி அளவு” விற்பதற்கு முடிவு செய்தது. புதிதாக 74% முதல் 100% நிர்ணயித்துள்ளது.
- பங்கு விலக்கலின் மூலம் தீரட்டப்படும் நிதியானது விருப்ப ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு (VRS) தொகை வழங்குதல், தொழிலாளர் பணி நீக்கத்திற்கு பயன்படுத்துதல், தொழிற்சாலைகளுக்கு வேலை அமர்த்தப்பட்டோர் போன்வர்களுக்கும் பயன்படுத்தப்படும். 1991-92 ஆம் ஆண்டு 30 பில்லியனுக்கும் மேலும், 1992-93 ஆம் ஆண்டு 35 பில்லியன் இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டு 18.6 பில்லியனும், 2002-03 ஆம் ஆண்டு வரை 300 பில்லியன் வரை பங்கு விலக்கலின் மூலம் எழுப்பப்பட்டது.

வினாக்கள்

1. பொதுத்துறை வரையறு. பொதுத்துறையின் உறுப்புகள் மற்றும் நோக்கங்களை விவரி.
2. பொதுத்துறையின் பங்கினை விவரித்து எழுதுக.